

diget Udsættelse eller Forhaling, eller hvad man vil kalde det, af Folkethingets Behandling af Finantsloven, uden at der fra nogen Side kan reises Indsigelse derimod. Jeg skal ikke udtale mig tydeligere derom, men kun sige, at jeg tror, at naar Behandlingen ganske vist har taget længere Tid iaar end ellers, da have utvivlsomt endel ærede Medlemmer en Følelse af, at der dertil ogsaa foreligger nogle andre Grunde end just dem, der ere at søge i den noget særegne Omstændighed, hvori man befinder sig ved Behandlingen af Finantsloven, saalænge Flertallet i dette Thing ikke er i Overensstemmelse med Hans Majestæts Regjering. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, som det, uagtet vi i mange Punkter og, som jeg tror, i politiske Anstuelser i det Hele taget staa temmelig modsatte, dog altid har været mig en Fornøjelse at arbejde sammen med, vil paalægge mig noget af Stylden for, at vi ikke ere komne overens med den meget ærede Indenrigsminister angaaende visse Punkter paa hans Budget, vil jeg tværtimod sige, at det Resultat, her foreligger af Forhandlingerne med den høitagtede Indenrigsminister, har overtruffet mine dristigste Forventninger. Jeg havde ikke troet, at der skulde være kommet det ud af Forhandlingerne med den nuværende høitagtede Indenrigsminister, og jeg kan heller ikke se rettere, end at man istedetfor at bebrejde Ordføreren og Thinget Noget i saa Henseende, skulde anerkjende den Resignation og den Smødekommen, som man paa mangfoldige Punkter lige overfor dette Budget har vist, uagtet Forholdene ikke altid have været tilfredsstillende med Hensyn til Stillingen mellem den ærede Indenrigsminister og Udvalget. Det er meget let sagt, at man ikke skal lægge nogen Bægt paa den formelle Side af Sagen; men det er skundom saa, at den formelle Side ret beset er en reel Side, er det, som det kommer an paa. Og lad os gaa ind paa den Betragtning, at den formelle Side ikke har nogen væsentlig Betydning, saa kan man jo ligesaa vel rette Bebrejdelsen for, at der er Strid tilstede, imod den ærede Regjering, som imod Ordføreren eller Folkethinget, thi har et Stridspunkt ikke nogen væsentlig Betydning, hvorfor holder da Regjeringen saa stærkt paa sin Opfattelse? Hvorfor er den saa ikke tilbøjelig til som Gjengjæld for de mange Indrynmelser, den iøvrigt har opnaaet, men dog ikke altid forjent, at give efter i saadanne Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem troede det rigtigt, om man paa et Sted i Betænkningen samlede de Hensillinger, som man angaaende visse Forhold vilde gjøre til Administrationen, saa tror jeg ikke, det er en praktisk rigtig Fremgangsmaade efter den Benyttelse, Udvalget senere maa gjøre af Udvalgenes skriftlige Arbejder. Det henvører jeg imidlertid under, hvad jeg tidligere har ansøgt om, at det er min Overbevisning, at det ærede Medlems Antydninger nok ville blive tagne under nærmere Overveielse af et

senere Udvalg, og forhaabentlig vil han da ogsaa selv faae Leilighed til mundtlig at give nærmere Forklaring i et saadant Udvalg. Det maa dog naturligtvis være selvforsaaeligt, at, naar der bestaar Forhold som de nuværende, saa at Flertallet i det folkevalgte Kammer er uden enhver Indflydelse paa Administrationens Ledelse udenfor den, det kan udøve gjennem sine Bevillinger, saa fremkalder en saadan abnorm Tilstand Nødvendigheden af at knytte Betingelser til Bevillingen og paase dette og hint Forhold, med andre Ord: den fremkalder Forhold og Spørgsmaal, som aldrig ville fremkomme, naar det vedkommende Flertal havde Mænd siddende i Administrationen, der saae Forholdene under samme Synsvinkel, som Flertallet ønsker at se dem (Ufbrydelse). Sa, det er aldeles rigtigt, at, naar vi havde Mænd siddende i Regjeringen, som vi havde Tillid til, og som efter deres hele Uddannelse, deres hele Livsanskuelse og deres hele politiske Betragtning saa Spørgsmaalene paa samme Maade eller i alt Fald væsentlig paa samme Maade som Flertallet af det folkevalgte Kammer, der bevilger Finantsloven først for sit Vedkommende, saa vilde Forholdene stille sig anderledes. Jeg skal ikke forsøge paa at gjøre dette begribeligt for ærede Medlemmer, der ikke kunne forstaa dette Selvforsaaelige; men jeg er da ogsaa overbevist om, at hele dette Thing — maasse med Undtagelse af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Kosob) — vil fuldstændig erkjende Rigtigheden af denne Betragtning, og at selv ærede politiske Modstandere af Ordføreren i denne Sal ikke ville negte Rigtigheden deraf. (Kosob: Hvad berettiger den ærede Ordfører til at blande mig ind i Diskussionen?). Det ærede Medlem spørger, hvad der berettiger mig til at blande hans Navn ind i Diskussionen, og dertil skal jeg svare, at det er, fordi det ærede Medlem gjerne gaar fra den ene Ende af Salen til den anden og blander sig i enhver Talers Foredrag. Jeg har ikke Meget at indvende derimod, naar jeg blot faar at høre, hvad det er, det ærede Medlem siger; thi det er skundom en Oplivelse at faae saadanne Sidestøb, som kunne ligge i det ærede Medlems Bemærkninger; men det Mumlerti, der kommer frem, uden at man veed, hvad det betyder, idet man kun halvveis kan høre det, fortjener skundom at fremdrages ved at nævne den vedkommende Mumlert, havde jeg nær sagt, eller den, der fremkommer med disse halvhørlige Ytringer. Det er derfor, jeg har nævnet det ærede Medlem.

Ved Slutningen af 3die Behandling af Finantsloven pleier vedkommende Ordfører at give en Overfugt over den Balance, der fremgaar af det bevilgede Budget. Det er meget ligdigt paa Aftenen, og jeg skal derfor ikke trætte det ærede Thing med ret mange Tal, men søge at begrænse dem saa meget som muligt. Jeg skal da sige, at, for-